

efter at kunne frafalde sit Ændringsforslag under Nr. 9, som jeg derfor ikke skal omtale nærmere.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg til Slutning skal bringe Udvalget en Tak for den Tilslutning, det har ydet den foreliggende Sag. Naar man sammenligner den Forhandling, der nu kan finde Sted om denne Sag, med den Forhandling, der fandt Sted for 20 Aar siden, er det en stor, og jeg tør vel næsten sige, glædelig Forandring, som vi sikkert alle kunne være tilfredse med.

Ordføreren (Jørgen Jensen): Der er ingen Anledning for mig til at gøre mange Bemærkninger, dels under Hensyn til, at det fra Mindretallet er blevet erkendt, som af mig berørt, at det ikke var store Stridsspørgsmaal, som laa os imellem, dels under Hensyn til, at den højtærede Minister har gjort Mindretallets Ændringsforslag til Genstand for Omtale. Jeg vil dog knytte et Par Bemærkninger til de to Ændringsforslag om Smørfedt og Farvebestemmelserne. Naar man fra Mindretallets Side ikke kan se, hvorfor vi skulle gaa ned fra 15 til 10 pCt. Smørfedtindhold i Margarine, maa jeg erindre om, at det bl. a. er af den Grund, at der i Udlandets Love er en Bestræbelse i denne Retning. I Frankrigs Margarine Lov af 1897 er Grænsen for Margarinens Indhold af Smørfedt ansat til 10 pCt., i Tyskland er den saa meget, som der kan indbringes ved Kærning, det vil i Praksis sige 4 pCt., og i Belgien er den 10 pCt. Margarinekontrollen har ment, at vi burde følge Trit med Udlandets Lovgivning paa dette Omraade. Dernæst er det ogsaa af den Grund, at der i den Henvendelse, vi have faaet fra Margarinefabrikanterne, ikke er udtalt nogen Betænkelighed overfor denne Indskrænkning af Smørfedtindholdet. Med Hensyn til Farvebestemmelse maa vi erindre, som der staar i Betænkningen, at den kun kan træffes ved det menneskelige Øje. Det er da sandsynligt, at der kan foreligge nogen Overskridelse, inden man skrider ind. Jeg tror derfor at maatte sige, at hvis vi følge Mindretallet her, vil det praktisk talt betyde, at dette Omraade gives ganske frit. Det vil nemlig derved blive muligt at følge Smørrets skiftende Nuancer Aaret rundt. Jeg tror, det er det, det gælder om fra Fabrikanternes Side, mere end det i og for sig gælder om at faa Margarine farvet stærkere. Det kunde jo nok være, at der kunde være nogen Fare herved, og denne Fare bliver

efter min Mening ikke mindre, fordi man, som det er udtalt af Mindretallet, nu farver Smørret mindre end tidligere.

Jeg maa gentage, at Ændringsforslaget under Nr. 7 efter min Mening er overflødig. Det maa nemlig erindres, at Ændringsforslaget under Nr. 5 ikke omhandler Fustagerne, men netop det Papir, hvori Smørret skal indpakkes, og naar det er det, det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Lange) har haft til Hensigt med sit Ændringsforslag, maa det formentlig være overflødig.

Endelig er der ogsaa Anker over den for store Bogføringspligt, der nu er for Margarinetilvirkning. Jeg maa da erindre om de Bestemmelser i Loven af 30. Marts 1906, som jeg nævnte i min Indledning. De paalægge netop de samme Bogføringspligter overfor handlende med f. Eks. Smør som her. Der staar i denne Lovs § 7 angaaende Bogføring: "Det samme gælder ogsaa for enhver, der her i Landet tilvirker Smør af pasteuriseret Fløde, samt enhver, der udfører dansk Smør eller sælger saadant Smør til videre Forhandling". Nu turde det nok være noget ubetimeligt at stille Tilvirkningen af Margarine gunstigere end Tilvirkning og Forhandling af Smør.

Naar endelig det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds som den væsentligste Anke mod Farvebestemmelsen anførte, at Margarinefabrikanterne derved hindredes i at udføre Margarine, navnlig til de danske Kolonier, maa jeg erindre om, at man fra den Side har rettet en Henvendelse til Rigsdagens Medlemmer, hvori der staar, at saafremt der kunde næres Frygt for, at en saadan Forhøjelse af Margarinens Farve vilde bevirke, at Danmark blev et margarineeksporterende Land, maa det erindres, at vi i Fustagernes ovale Form have en saa god Hindring for Udførsel som vel muligt. Man paa staar altsaa fra den Side, at Udførselen i Forvejen er forbudt paa Grund af Fustagernes Form, og da man ikke fra Mindretallets Side har stillet Ændringsforslag om at forandre Fustagernes Form, anser jeg allerede af den Grund Ændringsforslaget for overflødig.

Hvad de to sidste Ændringsforslag angaar, har jeg ikke Udvalgets Bemyndigelse til at tage dem tilbage, og jeg maa derfor gentage, at Udvalget er villigt til en imødekommende Forhandling med Ministeren inden 3die Behandling for at finde en Form, der maaske kan udtrykke det, man har til Hensigt. Hvis jeg havde